Quelle: http://manuscripta.at/?ID=542
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

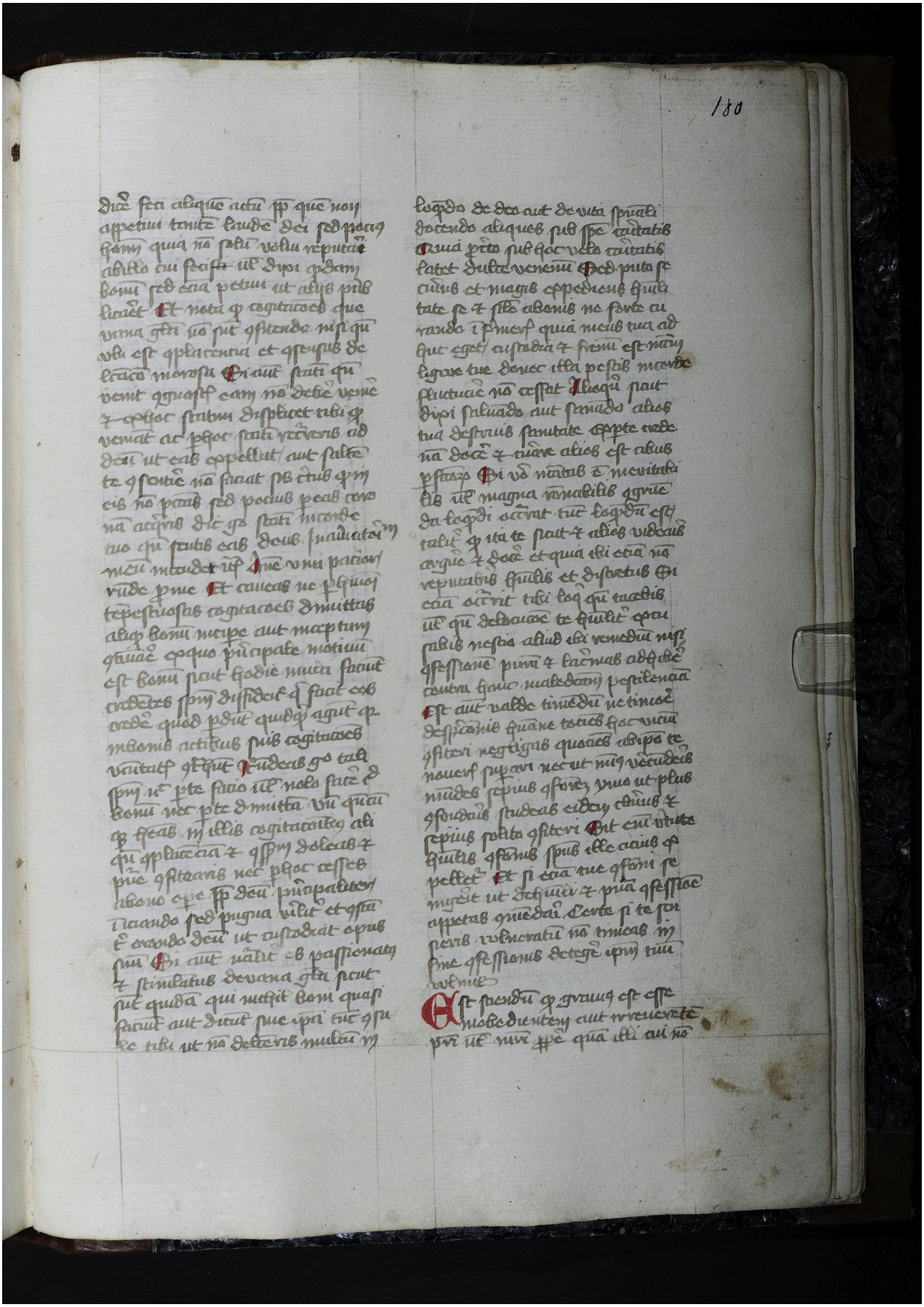

dicē fēri aliquē actu ꝓ que non
appetim tenēte laude dei sed potiꝰ
famy quia nō solū voluꝰ reputare
abilis cui scriptū est dīpi ꝓdam
bonū sed ea petim ut alius prīs
licaret ¶ Et nota q cogitacōes que
vrma gēri sū sūt ꝓfitende nisi qu
vlū est ꝓplacenta et ꝓcepūs de
lectacō morosa ¶ Pi aut stati qu
venit ꝓquasi eam nō delie vene
t ꝓpter statum displicet tibi ꝓ
venat ac ꝓpter stati reverīs ad
deū ut eās ꝓpellat aut salte
te ꝓsentie nō sinat ꝓb eius ꝓm
eis nō pcās sed pocius peas cū
nā acqīs dic ꝓ stati mīrende
tuo qu sūtis eās deus inadiuta m
meū mīrendē ¶ Hūc vnū pacion
vide pnē ¶ Et caueas ne ꝓpīnq
tepestuosas cogitacōes dmittas
aliq bonū incipe aut incepta
ꝓsuade ꝓpo principale motiuū
est bonū sānt hodie multi sānt
credētes spm dissidēt q sānt eās
credē quod ꝓdūt quidq agūt ꝓ
multonis actibus prīs cogitacōes
veritatis ꝓtīnt ¶ Iudeas ꝓ tali
spm ut pte sūto ut nolo sūte d
bonū nec pte dmitta vtī quia
ꝓ ipsas m illis cogitacōib; ali
qu ꝓplacēta et ꝓspm delectas et
pūe ꝓsitēris nec ꝓpter cessēs
abono ꝓpe ꝓp deū principaliter
i ceando sed pugna vide et ꝓsta
d orando deū ut custodīat opus
suū ¶ Pi aut nātūr cū passionat
et stimulatus de vana gēri sānt
sūt quida qui metūt bonū quasi
sānt aut dicūt sūe ꝓpī tūt ꝓsu
de tibi ut nō detēris multū m
loqndo de deo aut de vita spīuali
docendo aliques pūs spe caritatis
cui ꝓtio sūt hoc vetā caritatis
latet dulce venenū ¶ Sed puta se
cūdus et magis oppedīens humi
tate se et sīte abonis ne forte cu
rando i pīncipū quia meūs tua ad
hūc egēt custodia et frenū est mīny
lapsus tue donec illa pestis mūde
fluctuāc nō cessat ¶ Aliqū sānt
dīpi sūtuando aut sānando alios
tua destruis sānitate oppte crede
nā docē et cūare alios est alius
ꝓfīcis ¶ Pi vō nātūr ē meritūrū
tis ut magna venabilis ꝓprie
da loqndi accīnt tūc loqndū est
talīt ꝓ ita te sānt et alios vīdeās
arguē et docē et quia tibi etia nō
reputatis humilis et disertus ¶ Pi
eā accīnt tibi loq qui tacētis
ut qui delīrāc te humilē ꝓcu
rātis nostis aliud tibi remedū nisi
ꝓfessāre pūm et lacrimas adhibē
cautū hanc malediam pestilenciā
¶ Est aut valde timēdū ne timōē
desperātis quāre tacēs hoc vītū
ꝓfitēri negligis quanēs adipa te
nouerīs sūpavi nec ut mīq vītūdēs
mūdes sepius ꝓfōrēs vnus ut plus
ꝓfūdās sūdeas cīdēy cūnus et
sepius potāta ꝓfitēri ¶ Ut cui vīte
humilis ꝓfūnis sūis ille cānis ꝓ
pellēt ¶ Et si eā tue ꝓfōm se
mydīt ut detūnēt et pūā ꝓfessioē
appetas quēdā ¶ Certe si te ꝓ
peris vulnerātū nō timeas m
fine ꝓfessionis detegē ꝓpīy tūm
vtūtis

¶ Est prendū q grauiq est esse
malediēntēy aut irrevēreē
pīri ut nūc ꝓpe quia illi qui nō